ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 13ης Ιουνίου 2002 *

Στην υπόθεση Τ-232/00,

Chef Revival USA Inc., με έδρα το Lodi, New Jersey (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον N. Jenkins, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. von Mühlendahl,

καθού,

όπου ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) είναι ο

Joachín Massagué Marín, κάτοικος Sabadell (Ισπανία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Ιουνίου 2000 (υπόθεση R 181/1999-3), όπως διορθώθηκε με διορθωτικό της 6ης Ιουλίου 2000,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Σεπτεμβρίου 2000,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Φεβρουαρίου 2001,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Ιανουαρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 42, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, ορίζει:

«1. Κατά της καταχώρησης του σήματος μπορεί να ασκηθεί ανακοπή, εντός προθεσμίας τριών μηνών από τη δημοσίευση της αίτησης κοινοτικού σήματος, για τον λόγο ότι το σήμα δεν θα πρέπει να γίνει δεκτό προς καταχώρηση δυνάμει του άρθρου 8 [...].

3. Η ανακοπή πρέπει να ασκείται γραπτώς και να είναι αιτιολογημένη. Θεωρείται ασκηθείσα μόνο μετά την καταβολή του τέλους ανακοπής. Εντός προθεσμίας που τάσσει το Γραφείο και σε επίρρωση του αιτήματός του, ο ανακόπτων δύναται να επικαλεστεί πραγματικά περιστατικά, να προσκομίσει αποδείξεις και να διατυπώσει παρατηρήσεις.»

2 Τα άρθρα 73 και 74 του κανονισμού 40/94 έχουν ως εξής:

«Άρθρο 73

Αιτιολόγηση των αποφάσεων

Οι αποφάσεις του Γραφείου αιτιολογούνται. Δεν μπορούν να στηρίζονται παρά μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση.

Άρθρο 74

Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών

1. Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το Γραφείο εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρησης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.

2. Το Γραφείο μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν ή αποδείξεις που δεν προσεκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.»

3 Οι κανόνες 15 έως 18, 20, 71 και 96 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1, στο εξής: κανονισμός εφαρμογής), έχουν ως εξής:

«Κανόνας 15

Περιεχόμενο του δικογράφου της ανακοπής

1. [...]

2. Το δικόγραφο της ανακοπής περιλαμβάνει:

α) όσον αφορά την αίτηση κατά της οποίας ασκείται ανακοπή [...]·

β) όσον αφορά προγενέστερο σήμα ή προγενέστερο δικαίωμα επί του οποίου βασίζεται η ανακοπή [...]·

γ) όσον αφορά τον ανακόπτοντα [...]·

δ) προσδιορισμό των λόγων στους οποίους βασίζεται η ανακοπή.

[...]

Κανόνας 16

Πραγματικά περιστατικά, αποδείξεις και επιχειρήματα προς στήριξη της ανακοπής

1. Το δικόγραφο της ανακοπής μπορεί να περιέχει στοιχεία ως προς τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα που την στηρίζουν και να συνοδεύεται από τα σχετικά δικαιολογητικά.

2. Αν η ανακοπή βασίζεται σε προγενέστερο σήμα το οποίο δεν είναι κοινοτικό σήμα, το δικόγραφο της ανακοπής συνοδεύεται κατά προτίμηση από τα αποδεικτικά στοιχεία της καταχώρησης ή κατάθεσης του εν λόγω προγενέστερου σήματος, όπως πιστοποιητικό καταχώρησης. [...]

3. Αν τα στοιχεία σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα και τα λοιπά δικαιολογητικά βάσει της παραγράφου 1, και τα αποδεικτικά στοιχεία κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 δεν έχουν υποβληθεί μαζί με το δικόγραφο της ανακοπής ή ακολούθως, μπορούν να υποβληθούν μετά την έναρξη της διαδικασίας ανακοπής εντός προθεσμίας που τάσσει το Γραφείο, κατ' εφαρμογή του κανόνα 20, παράγραφος 2.

Κανόνας 17

Γλώσσες που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία ανακοπής

1. Όταν το δικόγραφο της ανακοπής δεν κατατίθεται στη γλώσσα της αίτησης για καταχώρηση κοινοτικού σήματος αν η γλώσσα αυτή είναι μια από τις γλώσσες του

Γραφείου, ή στη δεύτερη γλώσσα που αναφέρεται στην αίτηση, ο ανακόπτων υποβάλλει μέσα σε ένα μήνα από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής μετάφραση του δικογράφου της ανακοπής σε μία από τις γλώσσες αυτές.

2. Όταν τα αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της ανακοπής που προβλέπονται από τον κανόνα 16, παράγραφοι 1 και 2, δεν κατατίθενται στη γλώσσα της διαδικασίας ανακοπής, ο ανακόπτων υποβάλλει μετάφραση αυτών των αποδεικτικών στοιχείων στην εν λόγω γλώσσα μέσα σε ένα μήνα από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής ή, ενδεχομένως, μέσα στην προθεσμία που τάσσει το Γραφείο σύμφωνα με τον κανόνα 16, παράγραφος 3.

[...]

Κανόνας 18

Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης

1. Αν το Γραφείο διαπιστώσει ότι η ανακοπή δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 42 του κανονισμού [40/94] ή αν το σχετικό δικόγραφο δεν διευκρινίζει την αίτηση κατά της οποίας ασκείται η ανακοπή ή το προγενέστερο σήμα ή δικαίωμα ως προς το οποίο ασκείται η ανακοπή, το Γραφείο απορρίπτει την ανακοπή ως απαράδεκτη, εκτός αν αυτές οι ελλείψεις θεραπευθούν πριν από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής. Αν τα τέλη ανακοπής δεν καταβληθούν εντός της προθεσμίας ανακοπής, η ανακοπή λογίζεται ως μη ασκηθείσα. Αν τα τέλη ανακοπής καταβληθούν μετά τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής, επιστρέφονται στον ανακόπτοντα.

2. Αν το Γραφείο διαπιστώσει ότι η ανακοπή δεν είναι σύμφωνη με τις λοιπές διατάξεις του κανονισμού [40/94] ή των παρόντων κανόνων, ενημερώνει σχετικά τον ανακόπτοντα και τον καλεί να θεραπεύσει τις διαπιστωθείσες ελλείψεις εντός δύο μηνών. Αν οι ελλείψεις δεν θεραπευθούν εμπρόθεσμα, το Γραφείο απορρίπτει την ανακοπή ως απαράδεκτη.

[...]

Κανόνας 20

Εξέταση της ανακοπής

1. [...]

2. Αν το δικόγραφο της ανακοπής δεν περιέχει πραγματικά περιστατικά, αποδείξεις και ισχυρισμούς, βάσει του κανόνα 16, παράγραφοι 1 και 2, το Γραφείο καλεί τον ανακόπτοντα να τα προσκομίσει εντός προθεσμίας που του τάσσει. Κάθε στοιχείο που προσκομίζεται από τον ανακόπτοντα γνωστοποιείται στον καταθέτη, στον οποίο παρέχεται η ευκαιρία να απαντήσει εντός προθεσμίας που του τάσσει το Γραφείο.

3. Αν ο καταθέτης δεν υποβάλει παρατηρήσεις, το Γραφείο μπορεί να αποφανθεί επί της ανακοπής βάσει των προϋπαρχουσών αποδείξεων.

[...]

Κανόνας 71

Διάρκεια των προθεσμιών

1. Όταν ο κανονισμός [40/94] ή οι παρόντες κανόνες προβλέπουν προθεσμία οριζόμενη από το Γραφείο, [...] η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να είναι κατώτερη του ενός μηνός [...]. Το Γραφείο μπορεί, όταν το επιβάλλουν οι περιστάσεις, να επιτρέψει παράταση συγκεκριμένης προθεσμίας όταν την παράταση έχει ζητήσει το ενδιαφερόμενο μέρος και η αίτηση έχει υποβληθεί πριν από τη λήξη της αρχικής προθεσμίας.

[...]

Κανόνας 96

Γραπτή διαδικασία

1. [...]

2. Εφόσον στους παρόντες κανόνες δεν προβλέπεται άλλως, έγγραφα που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε διαδικασίες ενώπιον του Γραφείου υποβάλλονται σε οποιαδήποτε επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Εφόσον η γλώσσα των εν λόγω εγγράφων δεν είναι η γλώσσα της διαδικασίας, το Γραφείο μπορεί να τάξει προθεσμία για την υποβολή μετάφρασης στη γλώσσα αυτή ή, κατ' επιλογήν του διαδίκου, σε οποιαδήποτε από τις γλώσσες του Γραφείου.»

Ιστορικό της διαφοράς

4 Την 1η Απριλίου 1996, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο).

5 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι εικονιστικό σήμα αποτελούμενο από τη λέξη Chef και διάφορα γραφικά στοιχεία.

6 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 8, 21 και 25, υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 8: «Είδη μαχαιροποιίας, πιρούνια, κουτάλια. Μαχαίρια μαγειρικής»,

— κλάση 21: «Μικρά σκεύη και φορητά δοχεία οικιακής χρήσης»,

— κλάση 25: «Ενδύματα. Μπότες, παπούτσια και παντόφλες. Ενδύματα για χρήση από πρόσωπα που εμπλέκονται στην παρασκευή, διανομή και σερβίρισμα τροφής και ποτών. Παλτά, σακάκια, πουκαμίσες,

παντελόνια, παντελόνια κοντά, ζυπ-κιλότ, πουκάμισα, τι-σερτ, γιλέκα, μπλούζες εργασίας, ποδιές, λαιμοδέτες, παπιγιόν, φουλάρια, καπέλα, κασκέτα, ζωνάρια, ζώνες, τσόκαρα και παπούτσια, στο σύνολό τους για χρήση από πρόσωπα που εμπλέκονται στην παρασκευή, διανομή και σερβίρισμα τροφής και ποτών.»

7 Η αίτηση κατατέθηκε στην αγγλική. Η γαλλική ορίστηκε ως δεύτερη γλώσσα δυνάμει του άρθρου 115, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94.

8 Την 1η Σεπτεμβρίου 1997, η αίτηση δημοσιεύτηκε στο δελτίο κοινοτικών σημάτων.

9 Στις 27 Οκτωβρίου 1997, ο J. Massagué Marín (στο εξής: ανακόπτων) κατέθεσε, στην ισπανική, αίτηση ανακοπής βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94.

10 Η ανακοπή βασιζόταν σε προηγουμένως καταχωρισθέν στην Ισπανία σήμα. Πρόκειται για εικονιστικό σήμα αποτελούμενο από τη λέξη Cheff σε script και άλλα γραφικά στοιχεία. Τα καθοριζόμενα με το σήμα αυτό προϊόντα εμπίπτουν στην κλάση 25 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «έτοιμα ενδύματα, τα οποία δεν περιλαμβάνονται σε άλλες κλάσεις».

11 Στις 11 Νοεμβρίου 1997, ο ανακόπτων προσκόμισε την αγγλική μετάφραση του δικογράφου ανακοπής· έτσι η αγγλική κατέστη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής, σύμφωνα με το άρθρο 115, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94.

12 Στις 5 Ιουνίου 1998, το τμήμα ανακοπών του Γραφείου (στο εξής: τμήμα ανακοπών) απηύθυνε στον ανακόπτοντα, δυνάμει των κανόνων 16, παράγραφος 3, 17, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, έγγραφο διατυπωθέν ως εξής:

«Καλείστε να προσκομίσετε όλα τα στοιχεία ως προς τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα που δεν έχουν εισέτι υποβληθεί μέχρι σήμερα, τα οποία θεωρείτε απαραίτητα προς στήριξη της ανακοπής σας.

Συγκεκριμένα, καλείστε να προσκομίσετε αντίγραφο του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του σήματος υπ' αριθ. 1081534 επί του οποίου βασίζεται η ανακοπή.

[...]

Όλα τα απαιτούμενα ανωτέρω πληροφοριακά στοιχεία πρέπει να υποβληθούν στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής εντός δύο μηνών από της παραλαβής του εγγράφου αυτού, ήτοι πριν τις 5 Αυγούστου 1998.

Ελλείψει των πληροφοριακών αυτών στοιχείων ή, ενδεχομένως, των απαιτουμένων μεταφράσεων, το Γραφείο θα αποφανθεί επί της ανακοπής βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που διαθέτει.»

13 Στις 18 Ιουνίου 1998, ο ανακόπτων κοινοποίησε στο Γραφείο ένα αντίγραφο, στην ισπανική, του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του προγενεστέρου σήματος επί του οποίου βασιζόταν η ανακοπή.

14 Στις 8 Σεπτεμβρίου 1998, δηλαδή μετά την παρέλευση της ταχθείσας από το τμήμα ανακοπών προθεσμίας, ο ανακόπτων απηύθυνε στο Γραφείο έγγραφο, του οποίου η προτελευταία φράση είχε ως εξής:

«[...] τα επίδικα στη διαδικασία ανακοπής σήματα καθορίζουν παρεμφερή προϊόντα και εμπίπτουν στην ίδια κλάση της διεθνούς ονοματολογίας των σημάτων, ήτοι στην κλάση 25.»

15 Με απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1999, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή βάσει του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94, για τον λόγο ότι ο ανακόπτων δεν απέδειξε την ύπαρξη του προγενεστέρου εθνικού σήματος επί του οποίου βασιζόταν η ανακοπή.

16 Στις 14 Απριλίου 1999, ο ανακόπτων άσκησε, βάσει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, ενώπιον του Γραφείου προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

17 Με απόφαση της 26ης Ιουνίου 2000 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), κοινοποιηθείσα στην προσφεύγουσα στις 4 Ιουλίου 2000, το τρίτο τμήμα προσφυγών ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών. Με διορθωτικό της 6ης Ιουλίου 2000, το τμήμα προσφυγών, αυτεπαγγέλτως και δυνάμει του κανόνα 53 του κανονισμού εφαρμογής, διόρθωσε μια πρόδηλη πλάνη της προσβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με την περιγραφή των σημάτων της προσφεύγουσας και του ανακόπτοντος.

18 Κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το τμήμα ανακοπών παρέβη τον κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής απορρίπτοντας την ανακοπή χωρίς να χορηγήσει στον ανακόπτοντα συμπληρωματική δίμηνη προθεσμία για

να προσκομίσει μετάφραση του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του προγενεστέρου ισπανικού σήματος στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής. Το τμήμα προσφυγών έκρινε επίσης ότι το τμήμα ανακοπών προσέβαλε, κατ' αυτόν τον τρόπο, το δικαίωμα ακροάσεως του ανακόπτοντος, που θεσπίζεται με τον ίδιο κανόνα 18.

Αιτήματα των διαδίκων

19 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·

— να υποχρεώσει το Γραφείο να απορρίψει την ανακοπή που άσκησε ο ανακόπτων·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

20 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να διατάξει κάθε πρόσφορο μέτρο υπό τις επικρατούσες μετά το πέρας της προφορικής διαδικασίας συνθήκες·

— να κατανείμει τα έξοδα ανάλογα με την απόφαση.

21 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από το δεύτερο αίτημά της με το οποίο ζητούσε από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το Γραφείο να απορρίψει την ασκηθείσα από τον ανακόπτοντα ανακοπή, γεγονός που το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη του στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζητήσεως.

Επί της ουσίας

22 Η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνον λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από τη μη τήρηση του κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής.

Επιχειρήματα των διαδίκων

23 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο κανόνας 18 του κανονισμού εφαρμογής εφαρμόζεται μόνον σε περιπτώσεις όπου το δικόγραφο της ανακοπής δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 και του κανόνα 15 του κανονισμού εφαρμογής. Ως προς τις προϋποθέσεις αυτές, ο κανόνας 18 διακρίνει μεταξύ των προϋποθέσεων, η μη τήρηση των οποίων συνεπάγεται αυτομάτως την απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης, εκτός αν αυτές οι ελλείψεις θεραπευθούν πριν από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής (παράγραφος 1), και των προϋποθέσεων, η μη τήρηση των οποίων μπορεί να θεραπευθεί εντός δύο μηνών από τη συναφή πρόσκληση εκ μέρους του Γραφείου (παράγραφος 2). Αντιθέτως, ο κανόνας 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου τα στοιχεία ως προς τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις, τα επιχειρήματα ή δικαιολογητικά στοιχεία προς στήριξη της ανακοπής δεν προσκομίστηκαν εντός της ταχθείσας συναφώς από το Γραφείο προθεσμίας, σύμφωνα με τους κανόνες 16, παράγραφος 3, 17, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής.

24 Βάσει της αναλύσεως αυτής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε νομική πλάνη ακυρώνοντας την απόφαση του τμήματος ανακοπών για τον λόγο ότι το τμήμα ανακοπών παρέβη τον κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής απορρίπτοντας την ανακοπή χωρίς να τάξει στον ανακόπτοντα νέα προθεσμία δύο μηνών, δυνάμει του ιδίου κανόνα, για να προσκομίσει τη μετάφραση του πιστοποιητικού καταχωρίσεως στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής.

25 Το Γραφείο θεωρεί ότι το τμήμα ανακοπών ενήργησε ορθώς απορρίπτοντας την ανακοπή για τον λόγο ότι ο ανακόπτων παρέλειψε να προσκομίσει, στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής, τα αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη προγενεστέρου δικαιώματος εντός της ταχθείσας από το Γραφείο προθεσμίας σύμφωνα με τις επιταγές του κανόνα 17, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής. Αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε νομική πλάνη θεωρώντας ότι το Γραφείο υποχρεούνταν, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, να καλέσει τον ανακόπτοντα, που δεν προσκόμισε τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία εντός της ταχθείσας προθεσμίας σύμφωνα με τον κανόνα 17, παράγραφος 2, του ιδίου κανονισμού, να συμπληρώσει ή να προσκομίσει τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία χορηγώντας του συμπληρωματική προθεσμία δύο μηνών.

26 Στο πλαίσιο αυτό, το Γραφείο τονίζει τη σημασία που έχει, κατά τη διαδικασία ανακοπής, η αυστηρή τήρηση της προθεσμίας που τάσσει. Λογική συνέπεια της μη τήρησης της προθεσμίας αυτής πρέπει να είναι το να μη λαμβάνονται υπόψη τα εκπροθέσμως υποβληθέντα αποδεικτικά στοιχεία ή επιχειρήματα, όσον αφορά τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στη διαδικασία ανακοπής. Πρόκειται για άμεση συνέπεια της μη τήρησης της εν λόγω προθεσμίας. Συναφώς, το Γραφείο θεωρεί ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, δυνάμει του οποίου το Γραφείο μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία ως προς τα πραγματικά περιστατικά ή τις αποδείξεις που δεν προσεκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι, μπορεί να τύχει εφαρμογής μόνον αν το Γραφείο δεν καθόρισε προθεσμία, εφόσον, στην αντίθετη περίπτωση, δεν έχει την ευχέρεια να τα λαμβάνει υπόψη.

27 Περαιτέρω, το Γραφείο θεωρεί ότι ούτε η υποχρέωση που έχει να καλέσει τον ανακόπτοντα να προσκομίσει ή να συμπληρώσει τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία

εντός συμπληρωματικής προθεσμίας μπορεί να απορρέει από κατ' αναλογίαν εφαρμογή του κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής. Σύμφωνα με το Γραφείο, τέτοιου είδους εφαρμογή του κανόνα αυτού, που αφορά την εξέταση του παραδεκτού της ανακοπής, βαίνει τόσο πέραν της εννοίας του και του σκοπού του ώστε είναι προδήλως αδύνατη.

28 Ομοίως, σύμφωνα με το Γραφείο, ο κανόνας 20 του κανονισμού εφαρμογής δεν συνιστά, ούτε άμεσα ούτε έμμεσα, βάση η οποία δεσμεύει ή επιτρέπει στο τμήμα ανακοπών να καλεί τον ανακόπτοντα, που δεν υπέβαλε τα απαιτούμενα δυνάμει των κανόνων 16, παράγραφος 3, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, να τα προσκομίσει χορηγώντας του συμπληρωματική προθεσμία.

29 Εξάλλου, το Γραφείο θεωρεί ότι το τμήμα ανακοπών δεν παρέβη το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94, δυνάμει του οποίου οι αποφάσεις του Γραφείου δεν μπορούν να στηρίζονται παρά μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση. Αντιθέτως, καλώντας τον ανακόπτοντα να προσκομίσει, εντός καθορισμένης προθεσμίας, τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής, το τμήμα ανακοπών πράττει τα πάντα για του παράσχει τη δυνατότητα να προσκομίσει τα αποδεικτικά του στοιχεία.

30 Τέλος, το Γραφείο υποστηρίζει ότι, επικοινωνώντας με τους διαδίκους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και, ειδικότερα, κοινοποιώντας τους τις παρατηρήσεις τους αντιστοίχως, το τμήμα ανακοπών δεν δημιούργησε στον ανακόπτοντα την προσδοκία ότι η παράλειψη μεταφράσεως του πιστοποιητικού καταχωρίσεως δεν θα είχε συνέπειες.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

31 Εκ προοιμίου, επισημαίνεται ότι από τον συνδυασμό του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 και των κανόνων 16, 17, 18 και 20 του κανονισμού εφαρμογής προκύπτει ότι ο

νομοθέτης προβαίνει σε διάκριση μεταξύ, αφενός, των προϋποθέσεων που πρέπει να πληροί το δικόγραφο ανακοπής, οι οποίες έχουν θεσπισθεί ως προϋποθέσεις παραδεκτού της ανακοπής, και, αφετέρου, της προσκομίσεως στοιχείων ως προς τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις, τα επιχειρήματα και τα δικαιολογητικά στοιχεία προς στήριξη της ανακοπής, που εμπίπτουν στην επί της ουσίας εξέταση της ανακοπής.

32 Στις προϋποθέσεις του παραδεκτού της ανακοπής του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 και του κανόνα 18 του κανονισμού εφαρμογής περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η προθεσμία τριών μηνών για την άσκηση ανακοπής, το έννομο συμφέρον του ανακόπτοντος καθώς και οι τυπικές προϋποθέσεις, η αιτιολόγηση και το ελάχιστο περιεχόμενο του δικογράφου της ανακοπής.

33 Στη συνέχεια, διαπιστώνεται ότι, όσον αφορά τις προϋποθέσεις, η μη τήρηση των οποίων στο δικόγραφο της ανακοπής συνεπάγεται την απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης, ο κανόνας 18 του κανονισμού εφαρμογής διακρίνει μεταξύ δύο κατηγοριών προϋποθέσεων παραδεκτού.

34 Αν το δικόγραφο της ανακοπής δεν πληροί τις προϋποθέσεις παραδεκτού του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, η ανακοπή απορρίπτεται ως απαράδεκτη, εκτός αν οι διαπιστωθείσες ελλείψεις θεραπευθούν πριν από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να παραταθεί.

35 Αντιθέτως, αν το δικόγραφο της ανακοπής δεν πληροί τις προϋποθέσεις παραδεκτού του κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, η ανακοπή απορρίπτεται ως απαράδεκτη μόνον αν ο ανακόπτων, αφού κληθεί από το Γραφείο να επανορθώσει τις διαπιστωθείσες ελλείψεις εντός προθεσμίας δύο μηνών, δεν επανορθώσει τις εν λόγω ελλείψεις εντός της ούτως ταχθείσας προθεσμίας. Η προθεσμία αυτή είναι αποκλειστική και δεν μπορεί να παραταθεί.

36 Ως εκ τούτου, μόνο στις περιπτώσεις που το δικόγραφο της ανακοπής δεν πληροί μία ή περισσότερες προϋποθέσεις παραδεκτού της ανακοπής εκτός των προϋποθέσεων που μνημονεύονται ρητώς στον κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, το Γραφείο υποχρεούται, δυνάμει της παραγράφου 2 του ιδίου κανόνα, να ενημερώσει σχετικά τον ανακόπτοντα και να τον καλέσει να επανορθώσει συναφώς εντός προθεσμίας δύο μηνών, προτού απορρίψει την ανακοπή ως απαράδεκτη.

37 Πάντως, όπως ήδη επισημάνθηκε (σκέψη 31 ανωτέρω), οι νόμιμες απαιτήσεις που αφορούν την προσκόμιση στοιχείων ως προς τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις, τα επιχειρήματα καθώς και τα δικαιολογητικά στοιχεία προς στήριξη της ανακοπής δεν συνιστούν προϋποθέσεις παραδεκτού της ανακοπής, αλλά προϋποθέσεις που εμπίπτουν στην επί της ουσίας εξέταση της ανακοπής.

38 Πράγματι, δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, ο ανακόπτων δεν υποχρεούται, ταυτόχρονα με την κατάθεση του δικογράφου της ανακοπής, να προσκομίσει στοιχεία ως προς τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα, αλλά μπορεί να τα υποβάλει εντός της συναφούς προθεσμίας που τάσσει το Γραφείο. Ομοίως, σύμφωνα με τον κανόνα 16, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, το δικόγραφο της ανακοπής «μπορεί» να περιέχει στοιχεία ως προς τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα που την στηρίζουν και να συνοδεύεται από τα σχετικά δικαιολογητικά.

39 Στη συνέχεια, καθορίζοντας τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 42, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, ο κανόνας 16, παράγραφος 3, του κανονισμού εφαρμογής ορίζει ότι, αν τα στοιχεία σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις, τα επιχειρήματα και τα λοιπά δικαιολογητικά της παραγράφου 1 και τα αποδεικτικά στοιχεία της παραγράφου 2 δεν έχουν υποβληθεί μαζί με το δικόγραφο

της ανακοπής ή κατόπιν αυτού, μπορούν να προσκομιστούν μετά την έναρξη της διαδικασίας ανακοπής εντός προθεσμίας που τάσσει το Γραφείο, κατ' εφαρμογή του κανόνα 20, παράγραφος 2.

40 Η ερμηνεία αυτή δεν αίρεται από τον κανόνα 16, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής σύμφωνα με τον οποίο, «[α]ν η ανακοπή βασίζεται σε προγενέστερο σήμα το οποίο δεν είναι κοινοτικό σήμα, το δικόγραφο της ανακοπής συνοδεύεται κατά προτίμηση από τα αποδεικτικά στοιχεία της καταχώρησης ή κατάθεσης του εν λόγω προγενέστερου σήματος, όπως πιστοποιητικό καταχώρησης [...]». Πράγματι, ο κανόνας αυτός δεν θέτει σε αμφισβήτηση τη δυνατότητα επιλογής, η οποία προσφέρεται στον ανακόπτοντα από τις παραγράφους 1 και 3 του ιδίου κανόνα και από το άρθρο 42, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, προσκομίσεως των επιδίκων αποδεικτικών στοιχείων είτε συγχρόνως με το δικόγραφο της ανακοπής, είτε μεταγενέστερα εντός της τασσόμενης συναφώς από το Γραφείο προθεσμίας. Συνεπώς, ο κανόνας 16, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής δεν έχει την έννοια ότι απαιτεί την προσκόμιση αυτών των αποδεικτικών στοιχείων συγχρόνως με την κατάθεση του δικογράφου της ανακοπής ούτε ότι η ταυτόχρονη προσκόμιση των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων συνιστά προϋπόθεση του παραδεκτού της ανακοπής.

41 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι αν τα υποβληθέντα προς στήριξη της ανακοπής αποδεικτικά και δικαιολογητικά στοιχεία δεν κατατίθενται στη γλώσσα της διαδικασίας ανακοπής, ο ανακόπτων πρέπει, δυνάμει του κανόνα 17, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, να υποβάλει σχετική μετάφραση στη γλώσσα αυτή μέσα σε ένα μήνα από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής ή, ενδεχομένως, μέσα στην προθεσμία που τάσσει το Γραφείο σύμφωνα με τον κανόνα 16, παράγραφος 3.

42 Έτσι, ο κανόνας 17, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής παρεκκλίνει του γλωσσικού καθεστώτος που εφαρμόζεται γενικώς σε θέματα προσκομίσεως και χρησιμοποιήσεως εγγράφων στις ενώπιον του Γραφείου διαδικασίες, όπως περιγράφεται στον κανόνα 96, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού και σύμφωνα με τον οποίο, εφόσον η γλώσσα των εν λόγω εγγράφων δεν είναι η γλώσσα της διαδικασίας, το Γραφείο μπορεί να τάξει προθεσμία για την υποβολή μετάφρασης στη γλώσσα αυτή ή, κατ' επιλογήν του διαδίκου, σε οποιαδήποτε από τις γλώσσες του Γραφείου. Επομένως, ο κανόνας 17, παράγραφος 2, βαρύνει έναν διάδικο που κινεί

διαδικασία inter partes περισσότερο από ό,τι, συνήθως, τους διαδίκους στις ενώπιον του Γραφείου διαδικασίες. Η διαφορά αυτή δικαιολογείται με την ανάγκη να τηρούνται πλήρως η αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως και της ισότητας των όπλων στις διαδικασίες inter partes.

43 Επιπλέον, αντίθετα προς τις προθεσμίες του άρθρου 18 του κανονισμού εφαρμογής και, συγκεκριμένα, την προθεσμία δύο μηνών που τάσσει το Γραφείο δυνάμει της παραγράφου 2 του ιδίου κανόνα, οι προθεσμίες που καθορίζονται από το Γραφείο, σύμφωνα με τους κανόνες 16, παράγραφος 3, 17, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, μπορούν να παραταθούν από το Γραφείο, υπό τις προϋποθέσεις και σύμφωνα με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανόνα 71, παράγραφος 1, in fine, του κανονισμού αυτού.

44 Αν ο ανακόπτων δεν προσκομίσει τα αποδεικτικά και δικαιολογητικά στοιχεία προς στήριξη της ανακοπής και τη μετάφρασή τους στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής πριν από τη λήξη της αρχικώς ταχθείσας συναφώς προθεσμίας από το Γραφείο ή πριν από τη λήξη της ενδεχόμενης παρατάσεώς της δυνάμει του κανόνα 71, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, το Γραφείο μπορεί νομίμως να απορρίψει την ανακοπή ως αβάσιμη εκτός αν μπορεί να αποφανθεί άλλως περί αυτής, στηριζόμενο στις αποδείξεις που ενδεχομένως ήδη διαθέτει, σύμφωνα με τον κανόνα 20, παράγραφος 3, του κανονισμού εφαρμογής. Στην περίπτωση αυτή, η απόρριψη της ανακοπής δεν συνδέεται μόνο με τη μη τήρηση εκ μέρους του ανακόπτοντος της ταχθείσας από το Γραφείο προθεσμίας, αλλά συνιστά και τη συνέπεια τη μη πληρώσεως μιας προϋποθέσεως επί της ουσίας της ανακοπής, εφόσον ο ανακόπτων, παραλείποντας να προσκομίσει εμπροθέσμως τα κρίσιμα αποδεικτικά και δικαιολογητικά στοιχεία, των οποίων η προσκόμιση είναι εξάλλου απαραίτητη ενόψει των εκτεθέντων στη σκέψη 42 ανωτέρω λόγων, δεν αποδεικνύει την ύπαρξη των πραγματικών περιστατικών ή δικαιωμάτων επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή του.

45 Περαιτέρω, η ίδια συνέπεια απορρέει από το άρθρο 74, παράγραφος 1, in fine, του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με το οποίο σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχωρίσεως, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα. Μολονότι η διατύπωση της διατάξεως αυτής, στη γαλλική, δεν σκοπεί ρητώς την

προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων από τους διαδίκους, προκύπτει πάντως από τη διάταξη αυτή ότι οι διάδικοι φέρουν το βάρος προσκομίσεως των αποδεικτικών στοιχείων προς στήριξη των αιτημάτων τους. Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από την ανάλυση των άλλων γλωσσικών αποδόσεων της ιδίας διατάξεως και, μεταξύ άλλων, της αγγλικής που αναφέρει «the facts, evidence and arguments provided by the parties», της γερμανικής που αναφέρει «das Vorbringen [...] der Beteiligten» και της ιταλικής που αναφέρει «[ai] fatti, prove ed argomenti addotti [...] dalle parti».

46 Ενόψει των προηγουμένων θεωρήσεων πρέπει να εξεταστεί, εν προκειμένω, το βάσιμο του μοναδικού λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα και η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

47 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι, με έγγραφο της 5ης Ιουνίου 1998, το τμήμα ανακοπών κάλεσε τον ανακόπτοντα, σύμφωνα με τους κανόνες 16, παράγραφος 3, 17, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής να προσκομίσει, εντός προθεσμίας δύο μηνών και στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής, ήτοι την αγγλική, τα στοιχεία ως προς τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα, που δεν είχαν ακόμη υποβληθεί, προς στήριξη της ανακοπής του. Η συνδυασμένη εφαρμογή των κανόνων 20, παράγραφος 2, και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής στο έγγραφο αυτό δεν αντίκειται σε καμμία από τις διατάξεις του κανονισμού εφαρμογής και συνάδει προφανώς με τις αρχές της οικονομίας της διαδικασίας και της χρηστής διοικήσεως. Μεταξύ των αιτηθέντων αποδεικτικών και δικαιολογητικών στοιχείων περιλαμβάνεται, συγκεκριμένα, το πιστοποιητικό καταχωρίσεως του προγενεστέρου ισπανικού σήματος του ανακόπτοντος, στην ύπαρξη του οποίου βασίζεται η ανακοπή του, καθόσον το εν λόγω πιστοποιητικό αποτελεί, σύμφωνα με τον κανόνα 16, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, απόδειξη, που έχει ιδιαίτερη βαρύτητα, της καταχωρίσεως του προγενεστέρου αυτού σήματος.

48 Σε απάντηση στο έγγραφο αυτό, συνομολογείται ότι ο ανακόπτων προσκόμισε στις 18 Ιουνίου 1998 μόνο την ισπανική απόδοση αυτού του πιστοποιητικού καταχωρίσεως. Αντιθέτως, δεν προσκόμισε εμπροθέσμως τη μετάφραση του εν λόγω πιστοποιητικού στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής. Περαιτέρω, ο ανακόπτων δεν ζήτησε παράταση της προθεσμίας αυτής δυνάμει του κανόνα 71, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής.

49 Υπό τις συνθήκες αυτές, με απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1999, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή ως αβάσιμη, για τον λόγο ότι ο ανακόπτων δεν απέδειξε με λυσιτελή αποδεικτικά και δικαιολογητικά στοιχεία την ύπαρξη προγενεστέρου εθνικού σήματος επί του οποίου βασίζεται η ανακοπή του.

50 Πάντως, το τρίτο τμήμα προσφυγών ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών κρίνοντας, στις σκέψεις 20 έως 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αφενός, ότι το τμήμα ανακοπών υποχρεούνταν, δυνάμει του κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, να χορηγήσει στον ανακόπτοντα συμπληρωματική προθεσμία δύο μηνών για την προσκόμιση του προαναφερθέντος πιστοποιητικού καταχωρίσεως στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής και, αφετέρου, ότι, μη ενημερώνοντας τον ανακόπτοντα για την παρατυπία αυτή και μη καλώντας τον να την επανορθώσει εντός της προθεσμίας αυτής πριν απορρίψει την ανακοπή, το τμήμα ανακοπών προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως του ανακόπτοντος.

51 Αυτή η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ενέχει νομική πλάνη και δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

52 Πρώτον, όπως ήδη επισημάνθηκε, οι νομικές επιταγές που αφορούν, μεταξύ άλλων, τα αποδεικτικά και δικαιολογητικά στοιχεία και τη μετάφρασή τους στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής δεν εμπίπτουν στις προϋποθέσεις παραδεκτού της ανακοπής του κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, αλλά συνιστούν τις επί της ουσίας προϋποθέσεις της.

53 Συνεπώς, αντίθετα προς ό,τι έκρινε το τμήμα προσφυγών, το τμήμα ανακοπών ουδόλως είχε εν προκειμένω την υποχρέωση, δυνάμει του κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, να επισημάνει στον ανακόπτοντα την παρατυπία που συνίσταται στο ότι δεν προσεκόμισε, εντός της ταχθείσας συναφώς προθεσμίας, τη

μετάφραση, στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής, του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του προγενεστέρου ισπανικού σήματος, ούτε την υποχρέωση να του χορηγήσει συμπληρωματική προθεσμία δύο μηνών για να προσκομίσει τη μετάφραση αυτή.

54 Ο κανόνας 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής δεν μπορεί περαιτέρω να τύχει εφαρμογής στην περίπτωση αυτή κατ' αναλογία, όπως ορθώς επισημαίνει το Γραφείο στο υπόμνημά του απαντήσεως. Πράγματι, η προσέγγιση αυτή αντίκειται στη θεμελιώδη διάκριση, στην οποία προέβη ο νομοθέτης, μεταξύ, αφενός, των προϋποθέσεων που πρέπει να πληροί το δικόγραφο ανακοπής για να είναι παραδεκτή η ανακοπή και, αφετέρου, των προϋποθέσεων που αφορούν την προσκόμιση στοιχείων ως προς τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις, τα επιχειρήματα και τα δικαιολογητικά στοιχεία προς στήριξη της ανακοπής, που εμπίπτουν στην επί της ουσίας εξέταση της ανακοπής αυτής.

55 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, αντίθετα προς ό,τι έκρινε το τρίτο τμήμα προσφυγών με την προσβαλλομένη απόφαση, το τμήμα ανακοπών δεν προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως του ανακόπτοντος που απορρέει από τον κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής μη ενημερώνοντάς τον για τη διαπιστωθείσα παρατυπία και μη καλώντας τον να την επανορθώσει εντός της συμπληρωματικής προθεσμίας δύο μηνών που προβλέπεται από τον εν λόγω κανόνα. Περαιτέρω, το τμήμα ανακοπών δεν παρέβη το άρθρο 73, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94 που προβλέπει ότι οι αποφάσεις του Γραφείου δεν μπορούν να στηρίζονται παρά μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση.

56 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με το προαναφερθέν έγγραφο της 5ης Ιουνίου 1998, με το οποίο ο ανακόπτων κλήθηκε να προσκομίσει τα απαιτούμενα αποδεικτικά και δικαιολογητικά στοιχεία, το τμήμα ανακοπών επισήμανε, με σαφή και ανεπιφύλακτο τρόπο, ότι τα εν λόγω αποδεικτικά και δικαιολογητικά στοιχεία πρέπει να προσκομιστούν εντός της ταχθείσας προθεσμίας δύο μηνών και στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής. Επομένως, ο ανακόπτων είχε τη δυνατότητα να συμμορφωθεί προς το αίτημα αυτό και να λάβει θέση επί του λόγου στον οποίο βασίζεται η απόφαση του τμήματος ανακοπών. Συνεπώς, όπως ορθώς τονίζει το

Γραφείο στο υπόμνημά του απαντήσεως, ο ανακόπτων δεν μπορούσε να εκπλαγεί από την απόφαση αυτή.

57 Η παράλειψη του ανακόπτοντος να προσκομίσει εντός της ταχθείσας από το τμήμα ανακοπών προθεσμίας, σύμφωνα με τους κανόνες 16, παράγραφος 3, 17, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής και στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής, τη μετάφραση του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του προγενεστέρου εθνικού σήματος, εμπίπτει στην επί της ουσίας εξέταση της ανακοπής και δεν συνιστά μία από τις παρατυπίες του δικογράφου της ανακοπής υπό την έννοια του κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής.

58 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε νομική πλάνη θεωρώντας ότι το τμήμα ανακοπών υποχρεούνταν να εφαρμόσει τον κανόνα 18, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής πριν απορρίψει την ανακοπή. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτός ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, ο οποίος αντλείται από τον εν λόγω κανόνα και να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση.

59 Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, από τον φάκελο της υποθέσεως, δεν προκύπτει ότι η απόφαση του τμήματος ανακοπών έχει άλλα ελαττώματα δικαιολογούντα την ακύρωσή της από το τμήμα προσφυγών.

60 Πρώτον, δεν μπορεί να υποστηριχθεί, όπως υποστήριξε ο ανακόπτων κατά την ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία (βλ. σκέψη 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως), ότι, εν προκειμένω, δεν υποχρεούνταν να προσκομίσει μετάφραση, στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής, του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του προγενεστέρου ισπανικού σήματος επί του οποίου βασίζεται η ανακοπή. Πράγματι, σύμφωνα με τον ανακόπτοντα, ο αριθμός του τελευταίου αυτού σήματος και ο

δικαιούχος του, η ημερομηνία καταθέσεώς του και το αντικείμενό του ήσαν κατανοητά χωρίς να χρειάζεται να μεταφραστεί το πιστοποιητικό αυτό. Εξάλλου, το πιστοποιητικό αυτό μνημόνευε την κλάση της ονοματολογίας, που ήταν επίσης κατανοητή χωρίς μετάφραση.

61 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η μετάφραση στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής των προβληθέντων προς στήριξή της αποδεικτικών και δικαιολογητικών στοιχείων επιβάλλεται στον ανακόπτοντα δυνάμει του κανόνα 17, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής που εισάγει παρέκκλιση του γλωσσικού καθεστώτος, το οποίο εφαρμόζεται συνήθως σε θέματα προσκομίσεως και χρησιμοποιήσεως εγγράφων κατά τις ενώπιον του Γραφείου διαδικασίες.

62 Δεύτερον, η εκτίμηση αυτή ως προς την αναγκαιότητα υποβολής, εντός της ταχθείσας από το τμήμα ανακοπών προθεσμίας, της μεταφράσεως στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής του πιστοποιητικού καταχωρίσεως δεν μπορεί να αλλοιωθεί από το γεγονός ότι, στην τελευταία φράση του από 5 Ιουνίου 1998 προαναφερθέντος εγγράφου, το τμήμα ανακοπών επισήμανε ότι, σε περίπτωση που δεν κοινοποιηθούν τα αιτηθέντα πληροφοριακά στοιχεία και οι απαιτούμενες μεταφράσεις, θα αποφανθεί επί της ανακοπής βασιζόμενο στα αποδεικτικά στοιχεία που διαθέτει. Πράγματι, δεν μπορεί να προβληθεί ότι, με τη φράση αυτή, το τμήμα ανακοπών δημιούργησε στον ανακόπτοντα την προσδοκία ότι, ελλείψει της μεταφράσεως στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του προγενεστέρου ισπανικού σήματος, θα αποφανθεί βάσει μόνον της ισπανικής αποδόσεως του πιστοποιητικού αυτού. Αντιθέτως, η φράση αυτή επιβάλλεται να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι, στην περίπτωση αυτή, το τμήμα ανακοπών θα αποφανθεί επί της ανακοπής χωρίς να λάβει υπόψη, ως αποδεικτικό στοιχείο, την ισπανική απόδοση του εν λόγω εγγράφου.

63 Τέλος, ο ανακόπτων δεν προσκόμισε τη μετάφραση του πιστοποιητικού καταχωρίσεως στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής ούτε μετά την πάροδο της προθεσμίας που του είχε ταχθεί με το από 5 Ιουνίου 1998 προαναφερθέν έγγραφο του τμήματος ανακοπών.

64 Συναφώς, επισημαίνεται ότι από τη σκέψη 13, τέταρτη περίπτωση, της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο ανακόπτων προέβαλε ενώπιον του τμήματος προσφυγών ότι είχε επισημάνει, στο από 8 Σεπτεμβρίου 1998 έγγραφό του (σκέψη 14 ανωτέρω), και την κλάση της ονοματολογίας και, στην αγγλική, τον κατάλογο των προϊόντων που καθορίζονται με το προγενέστερο εθνικό σήμα. Επιβάλλεται πάντως η διαπίστωση ότι, με το έγγραφο αυτό, ο ανακόπτων ανέφερε αποκλειστικώς μόνον ότι τα προϊόντα που καθορίζονται με τα δύο επίδικα σήματα είναι παρεμφερή και εμπίπτουν στην κλάση 25. Η μνεία αυτή όμως δεν συνιστά και ούτε μπορεί να εξομοιωθεί με μετάφραση του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του προγενεστέρου ισπανικού σήματος, υπό την έννοια των προαναφερθεισών κρισίμων για την υπόθεση διατάξεων του κανονισμού εφαρμογής.

65 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν χρειάζεται να ληφθεί απόφαση, στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς, επί του ζητήματος που προέβαλε το Γραφείο (σκέψη 26 ανωτέρω) ως προς το ratione materiae πεδίο εφαρμογής του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 και, συγκεκριμένα, επί του ζητήματος αν, και σε ποιο βαθμό, τα στοιχεία ως προς τα πραγματικά περιστατικά ή τις αποδείξεις που προσκομίζονται μετά την πάροδο της ταχθείσας από το Γραφείο προθεσμίας μπορούν ή όχι να λαμβάνονται υπόψη από το Γραφείο βάσει του άρθρου αυτού.

Επί των δικαστικών εξόδων

66 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Επειδή το Γραφείο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τα αιτήματα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Ιουνίου 2000 (υπόθεση R 181/1999-3), όπως διορθώθηκε με διορθωτικό της 6ης Ιουλίου 2000.**

2) **Καταδικάζει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.**

Βηλαράς Tiili Mengozzi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουνίου 2002.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

Μ. Βηλαράς